

մինչ իւր ընտանիքն ևս թալանեալ կողապտեցան՝ թէ՛ ի յայգոյ, թէ՛ ի դարգոյ, թէ՛ ի դրամէ, այժմ ի ներքոյ ծանրաբեռն պարտուց կան անկեալ՝ ոչինչ ունելով յոյս փրժանաց, միայն յԱստուած ապաւինեալ զիմեաց առ զուրից հղորոզ սիրելոյ։ Եւ զի խնդրեմ, ո՛վ տենչալի եղբայր իմ, թէ զանց արարեր զյանցանս մեր որ առ քեզ, զայս լիցի նշան, որ զթով եռացեալ հայեսցիս ի դա (որ) քան զմիկողներոյ զիմեաց առ ազրիւրդ յորդառատ, և զոր ինչ առ դա ցուցանես՝ ինձ է համարեալ և առ իման։ Քանզի ոչ է դանդաղելի բժշկին բժշկել զխօթացեալս, և զի կարծեմ թէ դու ևս կամիցիս միաւորել զովաւ զհեռացեալսն ի քէն։ Դարձեալ զՍարգիս վարդապետի զալն, թէ ժողովին, թէ շարժմունքն մի ըստ միովէ՝ թէ յորմէ զինչ պատահեցաւ նմա և թէ ո՛րպէս վատնեցաւ ժողովեալ զինչսն և կամ թէ յեւանելն զորա յերկրէ ո՛րպէս եղև՝ զիսկութիւնն յմոտփրկոս վարդապետէս իմասցիս։ Եւ դարձեալ ըստ թղթոյ պատասխանին, որ ընդ Յակոբ վարդապետին, զպատասխանին խնդրեմ մի յամեցուցես։ Ողջ լիւր առ զլուսն համայնից գլուխդ երջանկաց, բաւ է։

Դրեցաւ նամակս ի թուահաշտութեան մերոյ ՌՃԺԿ (= 1664) յամսեանն նոյեմբերի ի Իէ։ Ողջոյն տառապեալ հօրէս առ սիրեցեալ որդին իմ Սուքիաս վարդապետին։

Հրատարակեց՝ Մ. Ե. Ն.

ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՓ

Պ. Մ. Թ., St. Aubin. — Ս. Նեբրսկա Լամբրոնացիի Թուրքը՝ առ Ոսկան ձգնաւոր՝ հրատարակուած է Ս. Արքուդոս սպարապետէն, 1842ին, հեղինակին «Խորհրդածութիւն Սրբազան Պատարագի» գիրքին կցուած յաւելուածական էջերու մէջ (21-27)։ Չեք զրկեալ օրինակը հպարտեալին հետ համեմատելով տեսանք որ տեղեկ կը սրբագրեն գիրար։ — Առ այժմ կը մնայ մեր մօտ ի պահ։

ԽՄԲ.

ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՕՐ, 1932, Փարիզ, էջ 154, գին 10 ֆր.։ Հրատ. Հայ Գրական Ակումբի Կեդրոնացիի՝ Գրասոց Հրանդ-Սամուէլ, 51 Rue Monsieur le-Prince, Paris (VI)։

Փարիզի Հայ Գրական Ակումբը հիմնուած է 1928 ին, խումբ մը մտաւորականներու նախաձեռնութեամբ։ Ակումբին նպատակն է իր անդամներուն և հայ հասարակութեան մտաւոր զարգացման նպաստել, քաղաքականօրէն չհղոք զեանի վրայ և սիրոյ միջնորդութիւն մը մէջ, Իր չորս տարուան դոյութեան ընթացքին Ակումբը բացառապէս Փարիզի հայութեան մատուցած է մտաւորական գնահատելի ծառայութիւն մը իր մօտ 80 զեկուցումներով, դասախօսութիւններով, եւայլն։ Այսօր Ակումբը աւելի կ'ընդարձակէ իր ծառայութեան դաշտը՝ հրապարակ հանելով, Հայ Մշակոյթի Օրուան առթիւ, մասնաւոր հատոր մը։ Հետեւեալ տողերով կը ջանանք զազափար մը տալ Սիւնի ընթերցողներուն, այս հրատարակութեան շահեկան բովանդակութեան մասին։

«Երկու Խօսք»-ին մէջ, որով կը բացուի հատորը, կը շեշտուի արժէքը մշակոյթին և կարեւորութիւնը Մշակոյթի Օրուան, որ տարուէ տարի աւելի լայն ժողովրդակա՛նութիւն կը զտնէ հայ գաղութներու մէջ։

Դիրքը թղթատելու ատեն հաճելի է տեսնել քով քովի անունները գրչի մշակներու, Թէքէեան, Ահարոնեան, Զօպանեան, Բերբերեան, եւայլն, որոնք միացած են Հայ Մշակոյթի վեհ զրօշին ներքեւ։

Արժէքաւոր գրութիւններ չափ են հաւաքածոյին մէջ, եւ կարելի չէ միաւորի դրողիլ անոնց բոլորին հետ։ Ուստի պիտի բաւականանանք ատենց մէջէն մի քանի հատը միայն ներկայացնելով։

Ուշագրաւ գրուած մըն է Պրոֆ. Նիկ. Աղոնցի «Հայ Մշակոյթի Սկզբնաւորութիւնը» խորագրով յօդուածը (էջ 33-40), որ կը բաղկանայ երեք մասերէ։ Ա. մասին մէջ հմուտ բանասէրը կը զբաղի Կորիւնի Պատմութեան վերջը գտնուող ժամանակագրական ծանօթութեանց պարզաբանութեամբ. բնագրին վրայ կարեւոր սրբագրութիւններ ընելէ յետոյ Մաշթոցի քահանայութեան և գրի գիւտին թուականները հե-